

Over de, som saaledes ifølge deres Gien- domme ere valgberettigede, lader Valgbestyrelsen en Liste forfatte og trykke, som bekendtgjøres paa sædvanlig Maade i alle Sogneforstanderskabdistricter 14 Dage før Valget skal foregaae; iøvrigt forholdes med dette paa den Maade, som er foreffreven i Anordn. 13de August 1841. Suppleantvalg finde ikke Sted. Blive enkelte Pladser i Amtsrådet ledige, foretages nyt Valg, dersom Raadet ikke vedtager, at Besættelsen af den ledige Plads kan opsættes til næste almindelige Valg.

§ 11.

Valgbar til Amtsrådet er Enhver i Amtsrådsdistricter, som er valgbar til Sogneforstander. Naar ifølge Anordn. 13de August 1841 Halvdelen af Raadets Medlemmer skal aftræde, afgaaer afværende den større eller mindre Halvdeel, og første Gang den større Halvdeel.

§ 12.

Finder et Amtsråd det ønskeligt, at Valget af Raadets Medlemmer foregaaer paa mere end eet Sted, eller at Districtet med Hensyn til disse Valg deles i flere Valgfredse, da kan Saadant med Indenrigsministeriets Samtykke bestemmes i et særligt Regulativ.

§ 13.

Nye Valg efter denne Lovs Forrifter foretages saa betimelig, at de derved dannede Amtsråd kunne træde i Virksomhed den 1ste Januar 1856.

§ 14.

De Bestemmelser i Anordningen af 13de August 1841, som ikke staae i Strid med nærværende Lov, forblive fremdeles gjældende.

Motiverne til Udkast til Lov om nogle Forandringer i Anordningen af 13de August 1841 ere saalydende:

Allerede under de Forhandlinger, som paa Rigsdagens forrige Sæstion fandt Sted i Anledning af den da vedtagne Lov om nogle Forandringer i Anordningen af 13de August 1841, blev af Indenrigsministeren udhævet det Betænelige ved at gjøre en enkelt Deel af

Communalvæsenet til Gjenstand for en særskilt Lov, og ialfald i samme at optage flere af de foreslaaede Bestemmelser. Til disse Betæneligheder, som man ikke ved det, som paa Rigsdagen påsereede, fandt Grund til at opgive, kom endnu den, at Loven først saa seent kunde forelægges Hs. Majestæt, at den i sammes § 14 indeholdte Bestemmelse om, at Valg af nye Amtsrådsmedlemmer skulde foretages inden den 1ste Mai d. A., ikke kunde tages til Følge, og, da Loven dog enten maatte stadfæstes i sin Heelhed uden nogen Forandring eller i det Hele nægtes allerhøieste Sanction, maatte Ministeriet allerede af denne Grund ansee det rettest, at det sidste Alternativ blev valgt. Efterat Indenrigsministeren i Henhold til Foranstaaende havde foredraget Hs. Majestæt Kongen denne Sag, har det under 13de September d. A. behaget Allerhøiøstamme allernaadigt at bifalde, at der istedfor den af Rigsdagen saaledes vedtagne Lov forelægges samme den i Udkast herved hestede Lov angaaende samme Gjenstand. Hvorvel det nemlig fremdeles maatte ansees misligt at gjøre en enkelt løsbreven Deel af Communalvæsenet til Gjenstand for en særskilt Lov, forinden dette i sin Heelhed kan omdannes, har man dog, af Hensyn til den levende Interesse, Rigsdagen har viist for at see denne Sag fremmet, samt da man paa den anden Side ikke saa sig istand til denne Gang at forelægge et Forslag til en fuldstændig Communallov, fundet det rigtigst, at der fra Regjeringens Side blev fremlagt et nyt Lovforslag om Sogneforstanderskabernes og Amtsrådenes Sammensætning. Som det af samme vil sees, har man deri søgt at holde sig saa nær som muligt til den af Rigsdagen vedtagne Lov, og alene foretaget saadanne Forandringer, som ere fundne aldeles nødvendige. Man skal hertil med Hensyn til de enkelte Afvigelser føie følgende Bemærkninger.

ad § 1.

Ved denne §, som med Undtagelse af Slutningsbestemmelsen er ganske overensstemmende med den af Rigsdagen vedtagne, vil den i Anordn. 13de August 1841 § 2 givne Bestemmelse, at den eller de Lodseiere, der af Sogne- nedistrictets Hartkorn eie idetmindste 32 Tdr.